

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Iustitia Et Iure ceterisq[ue] Virtutibus Cardinalibus

Lessius, Leonardus

Antverpiæ, 1632

5 Quomodo vsusfructus amittatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72459](#)

debet ē factū substituere alia capita : quæ postquam substituerit , cedent in dominium proprietarij; vnde si pereant ipsi péribunt. Ita habemus Instit. de rerum diuisione. §. Sed si gregis hoc tamē non habet locum quando conceditus vſus, non gregis collectiū, sed animalium, seu singulorum capitū; tunc enim non tenetur substituere. Ita habemus L. Quid ergo. 70. π. de vſuſructu. Ratio est, quia gressus est aeternus ; sed singula capita seorsum pereunt.

Secundō, Si vſuſructus sit constitutus in silua aut vīna, tenetur fructuarius loco arborum vel vitium demortuarum alias scerere; nisi vi tempeſtatis vel simili casu effient eversā. quod enim fortuitō perit abſque culpa fructuarij, proprietatio perit.

Tertiō, Si in aedibus sit constitutus vſuſructus, tenetur ad modicam earum reparationem proprio ſumptu, vt integra permaneant; non tamē tenetur ad magnos ſumptus quibus efficiantur meliores.

Quarto, Tenerit ad dandam cautionem proprietario, le boni viri arbitratu vſurum fruiturum re ipsius, eamque restituturum finito tempore praescripto: vide plura apud Silu. sed minoris momenti.

19 Notandum Secundō, Vſumfructum acquiri duplicitate, Primi, Legis ordinatione. Hic dicitur acquiritur. legalis, vt iſi, quem pater habet in peculio filij aduentitio, quamdiu filius est sub patria potestate, & quem habet mater transiens ad secunda vota in bonis prioris tori.

Secundō, Priuata diſpositione, vt testamento, pactionibus, stipulationibus. vt habetur Instit. de vſuſructu. §. 1. Hic dicitur conventionalis. vide Gomezium, de seruitutibus, n. primo.

DUBITATIO V.

Quomodo vſuſructus amittatur.

20 R Espondeo, Amitti multiſ modis. Primō, si moriatur vſuſructarius. Secundō, si res ipsa pereat: vt si domus incendio conſumpta sit. Tertiō, si tanto tempore non vtarit ſuo iure, quanto opus eft vt dominus directus contra eum praescribat. Hoc autem tempus eft 10. annorum inter praesentes, & 20. inter absentes; vt colligitur C. de vſuſructu, L. penult. Quarto, per maximam capitū demitionem. Dicebatur autem maxima capitū deminutio, cum ciuitas ſimil & libertas amittatur: hoc autem fiebat tribus caſibus. Primus eft, per condemnationem ad metalla, vel ad bestias, vel generatim ad mortem. Saepè enim condemnationis ad mortem longo tempore antecedebat executionem. Hi dicebantur effetti ſerui poenae, quod autem omnes ad mortem condemnati huc pertineant, patet L. Qui vltimo, 29. π. de poenis, & clariſ L. Quod ad ſtatū, 12. ibidem. vbi dicuntur, eos in quos animadueri ſubetur, ſtatiu ſeruos poena fieri. eodem pertinent damna perpetuā ad triremes; vt docet Gomezius ad L. 4. Tauri n. 1. Et quamvis per Authent. primā de nuptiis c. 8. ablata ſit ſeruitus poenae, quatenus erat impedimentum dirimens matrimonium; non tamen eft ablata, qua parte faciebat amitti vſumfructum, cumque reuertit ad proprietariū, vt eruditè ostendit Molina difput. 9. Secundus eft, quando liber-

tus ingratiitudinis in patrōnum condemnabatur, ideoque rufus in seruitutem reuocabatur. Tertiū, quando ſe patiebatur vendi, vt eſſet particeps pretij. Hi tres caſus habentur Instit. de cap. de min. §. 2. Quintō, per medianam capitū deminutio- nem; quæ eft, cum ciuitas amittitur, ſed libertas retinetur; hoꝝ autem fiebat duobus caſibus: Pri- mō, cum quis deportabatur in iſlā. Secundō, cum aliquis proterebatur interdictus aqua & igni: vt habetur Instit. ſup. vbi

Media capi- pitis deminu- nūia.

Aduerte, hāc debere eſſe perpetua, & cum amiftione omnium bonorum; quo modo fiebat apud veteres: alioquin non inducunt medianam capitū demitionem. Hi omnes dicuntur mortui ciuilitate, quia testari non poterant, & ſolpectu bonoru perinde ſe habebant ac ſi mortui fuissent. vide Silu. v. Testamentum. 1. q. 4. eodem pertinentiſ damni ad carceres perpetuos, iuxta communem ſententiam Doctorum. Per profiſionem vero non redit vſuſructus ad proprietarium, ſed transit ad monasterium, ſi eft capax ſuccelſionis; vt recte Nauar. commentario ſecundo de Regular. n. 70. & ſequenti, colligitur Authent. Ingredi. C. de ſacrosancte Eccle. de quo inf. c. 41. Dub. 10.

Sextō, Si vſuſructarius cedat iure ſuo ipſi proprietario.

Septimō, Si acquirat rei proprietatem: quod consolidatio dicitur. Vide Instit. de vſuſructu. §. Finitur, & Silueſtrum verbo vſus quāſt. 11.

Octauo, Si pater fiat hereticus, hoc ipſo amittit vſumfructum in bonis aduentuſ filij; iisque ſtatim coaleſcit cum dominio directo, quod habet *Si parentes hereticus.* filius. Ibi docet Iacobus Simanchas Inſtitutionis catholicarum tit. 9. n. 81. & noſter Molina disp. 9. Ratio eft, quia propter crimen heresij paternum, eti adhuc occultum, filius omnino exit patriam potestatem, efficiturque ſui iuris, adeo ut nulla alia emanicipatione egeat, vt expreſſe habetur cap. 2. de hereticis in 6. Alexand. 4. Si nulla alia egeremanicipatione, ergo etiam quoad bona ſua eft exemptus à iure paterno. vnde ſequitur, poſſe illum vi occulta compensatione, ſi aliter ſuo iuri conſulere nequit.

DUBITATIO VI.

Quid ſit vſus.

21 R Espondeo, Vſus eſt ius utendi realienna, ſalua *ipſius ſubſtantia.* De hoc agunt Inſtitutiones & Digesta, poſt titulum de vſuſructu. Patet ex dictis de vſuſructu. Additur ſalua rei ſubſtantia, vt excludatur ius ad vſum, quores consumiuntur, vel alienatur; qui etiam dicitur vſus, ſed non ita proprie. Quid autem concedatur in vſu fundi, aedium, ſerui, pecoris, eleganter explicatur in Inſtit. tit. de vſu, & habitatione.

Solum hīc duo Notanda. Primum, Eum, cui concediſ eft vſus aliquiū rei, non poſſe illam alteri locare, vel gratis concedere: ſecundus eft de eo vſus, & qui habet vſumfructum, hic enim potest rem ille vſuſructus, aliter locare, & perciptere preium elocationis, vel gratis concedere. Instit. de vſu §. 1. non tamen ita vt alter fiat vſuſructarius: ſed vt habeat ius quoddam ad perciptendos fructus dependens à iure vſuſructuarī.

Secundum, In omnibus rebus alienis, quibus aliquo modo vi vel etiam frui poſſimus, conſiderari